Moda röportajı

Asrî bir süvare ropu

Çok dekolte suvare roblarından biri. Bu robu, genç kızlar giyemez. Etek külrengi yünlü kumaştan yapılmıştır. Korsaj, bir karpadan ibarettir, ve boyunun etrafına atılmak suretiyle robu tutmaktadır.

ve onun koluna girip:

— Benim buradan geçmem tesadüfen olmadı, dedi. Sizi aramağa ve burada beklemenize artık lüzum kalmadığını söylemeğe gelmiştim.

— Yani yeni bir şey mi ele geçirdiniz?

— Hakkınız varmış, kuyumcunun suçlu olmadığı meydana çıktı; onu serbest bıraktılar. Ama işin garibi, kadının da tamamile masum olduğu meydana çıktı.

— Elinizde bir deliliniz var mı?

— *Hem de delillerin en âlâsı!* Elmasları buldum, sahici elmasları!

Detektiv şaşırarak:

— Sahi mi? dedi; nerede buldunuz?

— Alay dediğin de böyle olur! Sanki bilmezmiş gibi soruyorsunuz... Nerede bulacağım? Sizin odada, sakladığınız yerde buldum. Döşeme tahtasının altında. Ama iyi saklamışsınız.

Fermier bembeyaz kesilmişti. Martin, oradan geçen bir otomobili durdurdu.

— Polis müdüriyetine!.. dedi.

Otomobile yerleştiler.

— Bu işle *Sarı Odanın Esrarı* arasındaki benzerliğe, daha doğrusu zıddiyete dikkatimi o kadar ısrarla çekmekte hata ettiniz, dostum. Nihayet o kitabı aldım; ben ki hiç bir şey okumam, onu sonuna kadar okudum.

"Fakat bitirince aklıma bir şey geldi. Münasebetsiz bir fikir.. İçimden: "Ya, dedim, iki vaka arasındaki müvazilik sonuna kadar devam ediyorsa?.. Acaba *Yeşil Odanın Esrarı,* sonuna kadar *Sarı Odanın Esrarı*'nın aksi olmasın?,, Bu düşüncenin doğru olup olmadığını bir anlamak istedim.

"Doğrusu hayli garip bir netice verdi.

"*Sarı Odanın Esrarı*'nda bir heveskâr detektiv ile bir de resmî polis memuru var, Sonunda suçu, polis memurunun işlediği anlaşılıyor. Sizin bahsettiğiniz müvaziliğin tam olması için, madame de Rouvres'un elmasları içinde resmî polis memurunun - yani benim - namuslu bir adam, heveskâr detektiv - Fermier! - hakikî suçlu olması lâzımgeliyordu.

"Bu aklıma gelince evelâ hayli güldüm. Fakat sonra: "Neden olmasın? Bunda olmıyacak bir şey yok ki!,, dedim. Gerçekten de öyle imkânsız bir şey değil. Saatle şamdanları çalmış olmanız; sonra ertesi gün hakikî elmasları gözden geçirmek bahanesile benim burnumun dibinde onları cebinize indirip yerine sahtelerini koymuş olmanız ihtimalini düşündüm. Hani bana: *"Acaba inci gerdanlığın parlaklığı pırlantaların suyu hiç mi bozulmadı?,,* diye garip bir şey söylediniz. Sonra beni, madame de Rouvres'dan şüphe ettirmeğe çalıştınız. Ben de kuyumcunun suçlu olması ihtimalini düşündüm. Bundan istifade edip hemen şamdanları kuyumcunun mahzenine götürdünüz. Sonra işe bir kat daha olağanlık hali vermek için madame de Rouvres'un peşini bırakmadınız...

"*Sarı Odanın Esrarı*'ndan bana o kadar ısrarla bahsetmeseydiniz belki o kitabı okumaz ve bu muammayı bu kadar çabuk sökmezdim.

"Şurasını da ilâve edeyim ki işteki müvaziliğin ta sonuna kadar devam etmesi de benim sayemde olacak!

— Yani ne demek istiyorsunuz?

Martin keyifli keyifli güldü ve ne demek istediğini izah etti:

— *Sarı Odanın Esrarı*'nda hususi polis memuru, katil polisin adalet elinden kaçmasına müsaade eder. Demek ki bu işte bunun aksi olmalı, yani polis, hırsız detektivi elinden kaçırmamalı! Hiç korkmayın, bu hususta kusur etmem!

Fermier'nin bileklerine kelepçeleri taktı. Detektiv mahzun mahzun:

— Ben size demedim miydi? dedi, insan roman okumakla daima vaktini kaybetmiş olmaz!

SİNEMA

Parislileri meşgul eden ALİBİ film

Amerikalı milyoneri öldüren kim?

Manyatizma profesörü Vinker mi? Bütün şüpheler onun üzerinde toplanıyor. Fakat, Profesör, cinayetin işlendiği geceyi bir kadının koynunda geçirdiğini isbat ediyor

Filmden birkaç sahne

AVRUPADA bu yıl en çok beğenilen filmlerin başında "Alibi,, geliyor. Senaryosu Marsel Aşar tarafından yazılan filmde baş rolleri Erik Von Strohaym, Alber Prejan, Jani Holt yapmaktadırlar.

Fransız gazetelerini, günlerdenberi işgal eden "Alibi,, artistlerin gösterdikleri muvaffakıyet ve mevzuunun cazibesiyle fazla rağbet kazanmıştır. Filmde profesör Vinkleri Strohaym, Loran'ı Alber Prejan, Elen'i Jani Holt yaşatmaktadır. Mevzu şudur:

Gizli bilgiler ve maynatizma mütehassısı profesör Vinker, Avrupanın büyük şehirlerini dolaştıktan, birçok para ve muvaffakıyet kazandıktan sonra Parise geliyor, ve büyük barların birinde, (Femina) da numaralarını göstermeye başlıyor.

Bir gece, numaralarını yapıp bitirdikten sonra halkın alkışlarına teşekkür için sahnenin önüne geldiği zaman, ilk sıradaki masaların birinde oturan fraklı birisini görüyor. Bu, Gordon adlı zengin bir Amerikalıdır ve birkaç sene evvel, Vinkerin genç karısını kandırıp kaçırmıştır.

Profesörün göz bebeklerinde bir sevinç şulesi parlıyor. Çoktanberi ondân intikam almayı tasarlamakta, fakat bir türlü ele geçirememektedir. Bunu Gordon da biliyor, ve daima ondan kaçıyor.

Buraya da tesadüfen gelmiştir. Profesörün kendisini tanıdığını anlıyor, hemen hesabını görüp bardan çıkıyor. Ertesi günü de büyük bir otomobille Paristen ayrılıyor.

Fakat; Vinker kendisini takip ediyor. Yolda yetişiyor, yanından geçerken bir kurşun sıkıp öldürüyor.

Ayni gece, Vinker, Femina barının en güzel, en sevimli artistlerinden Elenin yanına gelerek:

— Al, diyor, sana yirmi bin frank hediye ediyorum.

Genç dansöz, bu teklif karşısında ne cevap vereceğini şaşırmıştır. Hayretle profesörün yüzüne bakıyor. O, gayet tabiî bir tavırla ilâve ediyor:

— Buna mukabil senden ufak bir hizmet, ehemmiyetsiz bir şehadet rica edeceğim. Şayet size soracak olurlarsa, dün geceyi sizinle beraber, evinizde geçirdiğimi söyleyiniz. İşte bu kadar...

Elen, profesörün bu kayboluşu ispata neden lüzum gördüğünü anlıyamamakla beraber, teklifi kabul etmekte mahzur görmüyor, parayı alıyor; çantasına atıyor. Yirmi bin frank bu! Az para değil...

Zabıta, Gordonun katilini arıyor. Komiser Kalas, tahkikatın başlangıcında Amerikalı ile profesörün arasındaki düşmanlığı öğreniyor. Kendisini karakola celbedip sorguya çekiyor. Profesör:

— Ben, diyor, cinayet işlendiği gece (Femina) barı artistlerinden Elenle beraberdim, ve geceyi onun evinde geçirdim.

Komiser, derhal Eleni getirtiyor. Genç kadın tereddüd göstermeden, profesörün sözünü tasdik ediyor. Fakat, bilâhare cinayeti öğrenince profesörün durup dururken yirmi bin frank vermesinin sebebini anlıyor.

Kendisini buluyor; parayı iade etmek ve sözünü geri almak istiyor.

— Siz, diyor, alçak bir canisiniz!... Zabıtayı iğfal için bana yalan söylettiniz. Beni de cürmünüze şerik yaptınız... Ben, şimdi gidip, o gece sizinle değil, bardaki Şassörle beraebr olduğumu polise söyliyeceğim!...

Vinker kızı tehdid ediyor. Hattâ bir yolunu bulup Şassör'ü de öldürüyor. Sükût etmezse kızı da öldüreceğini söylüyor.

Zavallı kadın, şaşırıyor, korkuyor. İstemeden, bilmeden, düşünemeden karıştığı bu vakadan derin bir vicdan azabı içinde ömür sürüyor.

Komiser Kalas, genç kadının doğruyu söylemediğinden şüphelenmiştir. Kendisini uzaktan takip ediyor. Kadının, profesörü görünce titrediğini, ondan kaçındığını farkediyor, şüpheleri bir kat daha artıyor.

Elen, bir gece barda yalnız başına oturuyor. Son derece sarhoş şık bir delikanlı içeri giriyor, doğru yanına geliyor ve oturuyor: Loran Andre...

Delikanlı bir şişe şampanya ısmarlıyor ve genç kadınla konuşmaya başlıyor. Az sonra, parmağındaki değerli bir pırlanta yüzüğü çıkarıp kendisine hediye ediyor. Halbuki bu yüzük Gordonundur.

Andre; artık (Femina) barının müdavimleri arasına girmiştir. Hemen her gece geliyor, Elenle beraber içiyor, dansediyor, eğleniyor, para sarfediyor.

Bir akşam, iki sivil polis kendisini birdenbire bardan alıp götürüyorlar. Sorguya çekiyorlar ve nezaret altına alıyorlar.

Elen, delikanlının kendisine karşı gösterdiği sevkiden az ve çok mütehassistir. Onun kabahatli olmadığını pek iyi biliyor. Fakat, profesörden korktuğu için ağzını açıp, yeni dostunu kurtaracak bir söz söyliyemiyor.

Halbuki Andre, sivil bir memurdan başka birisi değildir. Yüzüğün çalınması, hakikati meydana çıkarmak için komiser Kalas tarafından tertip olunmuş bir plândan ibarettir. Komiserin düşünemediği yalnız bir şey vardır: Andrenin Elene gönül vermesi...

Andre, bir gün komiserin yanına gelerek:

— Şef, diyor, istifamı veriyorum. Artık bu komedide devama takatim kalmadı. Sevdiğim ve masum olduğuna kalben kani olduğum bir kadının masumiyeti ile oynamayı çirkin buluyorum...

— Ne komedisi diyor, kızın masum olduğunu ben de biliyorum. Benim arzum hakikati meydana çıkarmaktır. Bu hususta bana ancak sen yardım edebilirsin. Hem zavallı kadını da vicdan azabından kurtarmış olacaksın. Onu sevmene karışmam. Allah muhabbetinizi arttırsın.

Andre, komiserin bürosunda çıkıyor; zihni çok meşguldür.

Ertesi gün, Elenle beraber civar köylerden birine gezmeye gitmeye karar veriyorlar.

Fakat hareket edecekleri zaman Andre yeniden tevkif olunuyor. Bir az sonra, komiserliğe giden Elen pek acıklı bir manzaraya şahit oluyor: Andre ile anasının karşılaşması...

Yaşlı kadın, saçlarını yoluyor, hüngür hüngür ağlıyor, oğlunun masum olduğunu söylüyor. Öyle acıklı bir hali vardır ki...

Halbuki bu kadın, bir figürandan başka birisi değildir. Sahne Eleni heyecana düşürmek hakikati söyletmek için düşünülmüştür.

Komiser, bu sefer plânında muvaffak oluyor, yaşlı kadının haline acıyan Elen, daha ziyade dayanamıyor, profesörün ısrarı üzerine yalan söylemek mecburiyetinde kaldığını itiraf ediyor.

Elen, zabıtanın himayesi altına alınıyor. Vinker, tevkif olunacağı sırada şakağına bir tabanca sıkıp kendisini öldürüyor.

Elen, sevgilisinin bir polis hafiyesi olduğunu anlayınca gösterdiği muhabbetin sahteliğine hükmediyor; derin bir inkisarı hayale, ümitsizliğe düşüyor.

Fakat, bilâhare Andrenin kendisini cidden sevdiğini anlıyor ve onu affediyor.

Fırtına

Hanri Bernştaynın (Fırtına) romanı sinemaya alınmış ve geçen hafta, ilk defa olarak gösterilmiştir.

Filmin başlıca yıldızları Şarl Buvaye ve Mişel Morgandır. Bu iki artistin ayni filmde rol almaları ilk defa vaki oluyor.